

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/751/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714204252
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6714204252.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Jany Krnáčovej ako členov senátu, v právnej veci žalobcu G. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX Y., prechodne bytom B. XX, XXX XX J., proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Andrea Cviková, konateľ a advokát, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/43/2014-68 z 28. apríla 2015, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku, žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na účet konajúceho súdu. Rozhodcovský súd nemal podľa názoru súdu prvej inštancie právomoc rozhodnúť spor medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom z dôvodu, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500022568 vo vzťahu ku ktorej bola uzavretá rozhodcovská zmluva, nevznikla z dôvodu nedodržania postupu pri uzatváraní zmluvy podľa ustanovení § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Ak je zmluva o revolvingovom úvere absolútne neplatným právnym úkonom, nebola platne uzavretá ani rozhodcovská zmluva, ktorá sa k tejto zmluve o úvere vzťahuje. Nebolo potom potrebné podľa názoru súdu prvej inštancie riešiť, či rozhodcovská zmluva je podmienkou individuálne dojednanou, ako tvrdil žalovaný alebo nie je a či zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Bolo na žalovanom, aby preukázal, že rozhodcovské konanie bolo so spotrebiteľom individuálne vyjednané. Obsah rozhodcovskej zmluvy pripravil dodávateľ a žalobca nemal možnosť do tvorby rozhodcovskej zmluvy zasiahnuť. Už len tento samotný fakt podľa názoru súdu prvej inštancie spochybňuje tvrdenie žalovaného, že ide o individuálny návrh na riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní. Zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014 umožňoval účastníkovi rozhodcovského konania podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v § 40 ods. 1 okrem iných aj z dôvodov, ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy a tiež z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Súd prvej inštancie považoval za naplnené obe skutkové podstaty pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalobe vyhovel podľa posledného odseku 19 strany odôvodnenia z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 písm. c) a písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014. O trovách prvoinštančného konania rozhodol s odkazom na ustanovenie § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny

poriadok (ďalej aj „O. s. p.“) podľa úspechu strán v spore a náhrada trov konania úspešnému žalobcovi nebola priznaná iba z dôvodu, že si trovy konania nevyčísľil a zo spisu žalobcovi žiadne trovy konania nevyplývali. Z dôvodu oslobodenia žalobcu od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov uložil súd prvej inštancie žalovanému podľa § 2 ods. 2 tohto zákona povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný so žiadosťou o zmenu rozsudku súdu prvej inštancie a zamietnutie žaloby s priznaním náhrady trov konania voči žalobcovi eventuálne, aby bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Z odvolacích dôvodov vymedzených v § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku uplatnil odvolací dôvod podľa písm. a), d) a f) s tvrdením, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžička pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a v súlade s ustanovením § 44 Občianskeho zákonníka. Žalobca podal návrh na uzavretie zmluvy, ktorý predložil žalovanému. Žalovaný rozhoduje o jeho (ne)schválení a časové vyjadrenie celkových nákladov úveru v podobe nižšej ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej aj „RPMN“) ako je uvedená v návrhu nie je zmenou, výhradou, či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Údaj o RPMN nie je pri zmluve o úvere osobitne dojednávaný, ale je výsledkom prepočtu tých náležitostí zmluvy, ktoré boli medzi zmluvnými stranami dohodnuté a sú plne zhodné. Výpočet RPMN striktné stanovuje zákon č. 129/2010 Z. z..

2.1 Žalovaný nesúhlasil ani s názorom súdu prvej inštancie, že rozhodcovská zmluva je neplatná, ak platne nevznikla ani zmluva o revolvingovom úvere z dôvodu, že rozhodcovská zmluva bola viazaná priamo na zmluvu o revolvingovom úvere. Poukázal na ustanovenie § 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, ako aj rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého platilo, že ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi stranami nebola súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, ale samostatnou zmluvou. Rozhodcovská zmluva nebola uzavretá s neinformovaným spotrebiteľom, informácia o tom, že spotrebiteľ návrh rozhodcovskej zmluvy prijať nemusí sa uvádzala hneď v popredí textu rozhodcovskej zmluvy. Spotrebiteľ bol informovaný aj o tom, čo uzavretie rozhodcovskej zmluvy znamená a aké sú jej následky. Žalovaný tvrdí, že rozhodcovská zmluva je individuálny právny úkon. K uzavretiu rozhodcovskej zmluvy došlo v súvislosti so zmluvným vzťahom zo zmluvy o revolvingovom úvere, ale nešlo o predpoklad alebo podmienku vzniku úverového vzťahu, čo vyplýva jednoznačne z textu rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva nemusela vôbec vzniknúť alebo trvať a to bez vplyvu na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva mohla zaniknúť jednostranným úkonom žalobcu bez vplyvu na zmluvu o revolvingovom úvere. Súd prvej inštancie si nesprávne vykladal ustanovenia Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa a Smernicu Rady 93/13/EHS, ak stotožňuje možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním a všeobecným súdnym konaním so situáciou, kedy sa spor začne na základe žaloby dodávateľa.

2.2 Nesprávne sú skutkové zistenia súdu prvej inštancie ohľadne nedodržania písomnej formy ustanovení zmluvy o zmluvnej pokute. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, kde je uvedené aj ustanovenie o zmluvnej pokute nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluvné dojednania boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy nielen čo do právnej povahy, ale aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Vyplýva to z bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere, kde je uvedené, že vyplnením a podpisom žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzavreli veriteľ a dlžník zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy. Podpis na revolvingovom úvere je aj podpisom zmluvných dojednaní na ostatných stranách.

3. Na odvolanie žalovaného reagoval žalobca vo vyjadrení z 28. 07. 2015, kde vyjadril nesúhlas s dôvodmi odvolania uvádzanými žalovaným a navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

4. Konanie začaté na súde prvej inštancie podľa predpisov účinných do 01. 07. 2016 je potrebné podľa § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok dokončiť podľa ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Odvolací súd riadiac sa týmto príkazom prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) z dôvodu, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie sú postačujúce aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu a nebolo potrebné zopakovať ani doplniť

dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za vecne správny vo výroku, preto ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. Čiastočný nesúhlas odvolacieho súdu s dôvodmi, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

5. Žalobou doručenou Okresnému súdu Zvolen 26. 03. 2014 sa žalobca proti žalovanému domáhal zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku vydaného stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline (ďalej aj „rozhodcovský súd“) vydaného dňa 25. 02. 2014 na návrh veriteľa PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova, Bratislava pod sp. zn. RK-PC-196/14-EK, ktorým zaviazal rozhodcovský súd Petra Odleváka na zaplatenie konkrétnej peňažnej sumy s príslušenstvom spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.. Súd prvej inštancie si vyžiadal originál spisu rozhodcovského súdu, v ktorom je pripojená doručka preukazujúca, že tento rozhodcovský rozsudok prevzal žalobca (v tomto konaní) Peter Odlevák dňa 14. marca 2014. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z. z. mohol žalobca podať v lehote do 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. Súd prvej inštancie správne konšatoval, že žaloba bola podaná včas.

5.1 Zrušenia rozhodcovského rozsudku sa žalobca domáhal z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 písm. c) a j) zákona č. 244/2002 Z. z.. Žalobca tvrdil, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, je neurčitá, keď sa do nej nevpisuje špecifikácia úverovej zmluvy, na vzťahy z ktorej sa má rozhodcovská zmluva vzťahovať. Rozhodcovský súd v konaní, výsledkom ktorého je rozhodcovský rozsudok, nezohľadnil podľa názoru žalobcu normy na ochranu spotrebiteľa, čím porušil všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Rozhodcovský rozsudok ako vykonateľný exekučný titul predstavuje podľa názoru žalobcu vyjadreného v žalobe hrozbu pre žalobcu, preto sa súčasne so žalobou domáhal aj odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenie sa žiada. Návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku súd prvej inštancie vyhovel a uznesením č. k. 14C/43/2014-40 zo 4. augusta 2014, právoplatným 03. 03. 2015 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Po oboznámení sa so spisom rozhodcovského súdu a listinami predkladanými žalobcom, po prejednaní veci na pojednávaní, na ktorom bol osobne vypočutý žalobca súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

6. Rozhodcovská zmluva je podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014 dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo právnom vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

7. Rozhodcovská zmluva č. 8500022568 uzavretá medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere dňa 12. 03. 2013 nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere ani všeobecných zmluvných podmienok, ale je uzavretá na samostatnom liste podpísanom žalobcom a žalovaným, z obsahu ktorej vyplýva, že „jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere... dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný... veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej neuzatvorenia a to nasledovne: dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanovením zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní; spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi... dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme a lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla žalovaného najneskôr posledný deň lehoty“. V takejto forme uzavretú rozhodcovskú zmluvu podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože bola individuálne dojednaná a aj keď jej znenie pripravil žalovaný, mal žalobca možnosť rozhodcovskú zmluvu neuzavrieť bez vplyvu na hlavný záväzok (zmluvu o revolvingovom úvere), znenie rozhodcovskej zmluvy nevylučovalo riešenie sporov aj pred všeobecným súdom, navyše žalobca mal možnosť po jej uzavretí od nej aj bez uvedenia dôvodu odstúpiť. Žalobca potvrdil podpisom rozhodcovskej zmluvy, že o význame a dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy bol žalovaný riadne informovaný a poučený. I keby bolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že pracovník žalovaného mu dal bez príslušných poučení podpísať zmluvu o úvere aj rozhodcovskú zmluvu a vzhľadom na spôsobom vyhotovenia tejto zmluvy nemal

možnosť sa s ňou pri podpise oboznámiť, nič nebránilo žalobcovi, aby si v klude doma zmluvu o úvere aj rozhodcovskú zmluvu prečítal a pokiaľ s rozhodcovskou zmluvou nesúhlasil, mohol od nej bez vplyvu na hlavný záväzok do 14 dní odstúpiť, ale svoje právo nevyužil. Žalobcovi nemožno v tomto smere poskytnúť ochranu, pretože ak uvedenej rozhodcovskej zmluve nevenoval pozornosť pred jej uzavretím ani po ňom, nemožno jeho prístup hodnotiť inak ako ľahkomyselný, ktorému nemožno poskytnúť ochranu bez ohľadu na skutočnosť, že v predmetnom právnom vzťahu vystupoval v pozícii spotrebiteľa (pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/14/2011 zo dňa 22. 11. 2012). Neobstoja argumenty žalobcu, že rozhodcovská zmluva mu bránila uplatniť si nároky na všeobecnom súde, ak žalovaný podá skôr návrh na rozhodcovskom súde, čím by bol nútený riešiť vec iba v rozhodcovskom konaní, pretože obsah rozhodcovskej zmluvy nevylučuje právo žalobcu obrátiť sa so svojím nárokom na súd, aj keď už žalovaný podal návrh na rozhodcovskom súde (z rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že by v prípade návrhu zo strany veriteľa museli byť všetky sporné otázky riešené v tomto rozhodcovskom konaní začatom na návrh veriteľa a nemohol by dlžník podať na všeobecný súd návrh o veci, o ktorej sa rozhodcovské konanie nevedlo). Žalobcovi zostala zachovaná aj možnosť prieskumu rešpektovania predpisov na úseku ochrany spotrebiteľa aj v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014. Žalobca sa teda mal možnosť s podmienkami rozhodcovskej zmluvy vopred oboznámiť a ovplyvniť ich obsah, keďže rozhodcovská zmluva bola oddelená od zmluvy o revolvingovom úvere, vylúčením rozhodcovského konania (neuzavretím rozhodcovskej zmluvy, resp. odstúpením od rozhodcovskej zmluvy). Z tohto dôvodu neobstojí názor okresného súdu, že rozhodcovská zmluva nebola platne dojednaná a preto rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci konať.

8. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu zriadeného pri Victoria legal arbiter s. r. o., so sídlom v Žiline nezaložila ani dohoda účastníkov v rozhodcovskej zmluve o tom, ktorý rozhodcovský súd môže vec účastníkov v rozhodcovskom konaní prejednať. Jeden z rozhodcovských súdov označený v rozhodcovskej zmluve ako Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter s. r. o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel Sro, vložka č. 16626/S je totožný s Victoria rozhodcovským súdom, so sídlom v Žiline, ktorý o žalobe veriteľa konal, čo zistil odvolací súd z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Žilina, oddiel Sro, vložka č. 53057/L, kde je pod obchodným menom Victoria legal arbiter s. r. o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina zapísaná obchodná spoločnosť s pridelením IČO: 44 826 460. Z uvedeného výpisu vyplýva, že pôvodne sídlila táto spoločnosť na Zvolenskej ceste 37 v Banskej Bystrici v období od 12. 06. 2009 do 10. mája 2010, kedy zmenila sídlo do Žiliny.

9. Podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014 účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len, ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

10. Žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku aj z dôvodu uvedeného v § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní popierajúc platnosť rozhodcovskej zmluvy. Okresný súd nesprávne vyhodnotil platnosť rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovská zmluva bola platne uzavretá, preto dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní neobstojí. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že rozhodcovská zmluva je neurčitá z dôvodu, že v nej nie je uvedené, ku ktorej zmluve o úvere sa vzťahuje. V bode 3 rozhodcovskej zmluvy je konkretizovaná zmluva o revolvingovom úvere, ku ktorej sa rozhodcovská zmluva vzťahuje tak, že sa uzavretou rozhodcovskou zmluvou dojednáva možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy. Zmluva o úvere má číslo 8500022568 a rozhodcovská zmluva je totožného čísla 8500022568.

11. Odvolací súd sa nestotožňuje s neodôvodneným názorom súdu prvej inštancie vysloveným v prvom odseku na 17. strane rozsudku, podľa ktorého „nakoľko absolútne neplatným právnym úkonom je zmluva o revolvingovom úvere, absolútne neplatným právnym úkonom je i rozhodcovská zmluva“ z dôvodu, že zmluva o revolvingovom úvere aj zmluva o rozhodcovskom konaní sú samostatné zmluvy, ide o samostatné právne úkony, platnosť ktorých posudzujú súd osobitne.

12. Ak žalobca v žalobe tvrdil, že je naplnený dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014 bolo povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať posúdenie, či pri rozhodovaní rozhodcovského súdu neboli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Súd prvej inštancie tak učinil a dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere medzi stranami nebola platne uzavretá z dôvodu absencie jej obligatórnej písomnej formy vyžadovanej § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., keď následkom nedodržania formy právneho úkonu, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov podľa § 40 ods. 1 OZ je neplatnosť tohto právneho úkonu.

13. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci 28. apríla 2015 potom, čo právoplatným rozhodnutím odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie už uplynula lehota uvedená v § 243d ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), v ktorej mohol oprávnený na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom bol spor spíňajúci podmienky podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní vydaného pred 1. januárom 2015 veriteľ začať exekučné konanie. Zo spisu nevyplýva ani to žiadna zo strán netvrdí, že by žalovaný ako veriteľ začal v lehote do 31. marca 2015 exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa žalobca v tomto konaní domáha. Napriek tomu je aj odvolací súd toho názoru, že aj po uplynutí lehoty podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku je potrebné zrušiť rozhodcovský rozsudok (formálne vykonateľný exekučný titul) z dôvodu právnej istoty účastníkov rozhodcovského konania, či ich tento rozsudok zaväzuje alebo nie, ak sú pre jeho zrušenie splnené zákonné podmienky.

14. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500022568 nebola uzavretá v písomnej forme. Zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že žalobca pred uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere navrhol jej znenie, ktoré žalovaný v celom rozsahu a bez výhrad neprijal a navrhol iné znenie zmluvy. Z dôkazov nevyplývalo, že by sa žalobca so zmluvou po úprave oboznámil a akceptoval ju. Podľa kogentného ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh, ktorý podlieha akceptácii oboch zmluvných strán. Z dokazovania vyplýva, že žalobca v návrhu na uzavretie zmluvy navrhol určitú výšku RPMN a žalovaný túto hodnotu oproti návrhu žalobcu zmenil. RPMN bolo v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určovalo sa na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Z hľadiska procesu uzavierania zmluvy je potrebné túto požiadavku vykladať v zmysle konsenzu obidvoch zmluvných strán o hodnote RPMN na základe ostatných dojednaných údajov zmluvy, preto musí ísť pri zmene RPMN o nový návrh na uzavretie zmluvy. Občiansky zákonník nemá ustanovenie, že na uzavretie zmluvy stačí dohoda strán o jej podstatných náležitostiach, preto na uzavretie zmluvy sú nevyhnutné dva adresované jednostranné právne úkony, ktoré sú úplne obsahovo zhodné. Keďže medzi stranami nedošlo pri uzavieraní zmluvy k dohode o celom jej obsahu vo forme vyžadovanej zákonom, správny je záver súdu prvej inštancie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500022568 je podľa § 40 ods. 1 OZ neplatná pre nedostatok formy. Z neplatnej zmluvy nemohol rozhodcovský súd priznať žalovanému plnenie uvedené vo výroku rozhodnutia rozhodcovského rozsudku. Ak rozhodcovský súd priznal žalovanému plnenie z neplatnej spotrebiteľskej zmluvy v rozsahu nad sumu poskytnutého úveru, porušil ustanovenie Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa, konkrétne ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalovanému priznal aj ním uplatňované nároky v rozhodcovskom konaní nad dlžnú sumu z istiny úveru. Porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa je podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014 ako to správne konštatoval súd prvej inštancie dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

15. I keď súd prvej inštancie nesprávne posúdil platnosť rozhodcovskej zmluvy, jeho rozhodnutie bolo vo výroku vecne správne z dôvodu, že dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014 bol naplnený, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výroku potvrdil.

16. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v závislých výrokoch o trovách konania a povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok z návrhu na účet Okresného súdu Zvolen sú v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych

poplatkoch, z tohto dôvodu bol rozsudok súdu prvej inštancie aj v tejto časti ako vecne správny potvrdený.

17. O nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a podľa § 255 ods. 1 C. s. p. priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 100 % z dôvodu jeho úspechu v odvolacom konaní v takomto rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

18. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).